

АФАНАСИЙ ФЕТ КОГАТО, ЗАМЕЧТАН ВЪВ ПРОЛЕТНИЯ МРАК...

Превод от руски: Любен Любенов, —

chitanka.info

Когато, замечтан във пролетния мрак,
аз съзерцавам сам небесната царица,
когато заблестят съзвездията пак
и Аргус склопва пак за кротък сън ресница

и наближава пак уреченият час,
очакването ми все по-голямо става
и вече аз стоя, загубил ум и глас,
и всеки нощен звук сърцето ми ранява,

от нетърпение пак целият горя —
ти идваш крадешком, оглеждайки се рядко,
и в твоето лице пак бързам да се взра,
и виждам — ясно е! — и се усмихвам сладко.

„Обичам!“ — казваш ти на моите слова,
и свързвам някак си несвързаните думи,
със своя огнен дъх дъха ти мил ловя,
жадувам твойта гръд и плитките върху ми,

и дълго слушам аз как дълго ти мълчиш,
отдавайки ми се в целувката гореща,
о, колко съм щастлив, о, как щастлив съм, виж!
И жаден за живот до новата ни среща.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.